

Arrest

nr. 101 218 van 19 april 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 2 januari 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 21 december 2012, tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26^{quater}).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 maart 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 april 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. BRICOUT, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoeker op 11 oktober 2012 een asielaanvraag indient. Uit een vergelijking van de vingerafdrukken via het Eurodac-systeem blijkt dat de verzoeker op 26 december 2007 en 29 april 2008 reeds een asielaanvraag heeft ingediend in Spanje.

Op 9 november 2012 wordt aan de Spaanse autoriteiten gevraagd om de verzoeker terug te nemen in toepassing van artikel 16, § 1, e) van Verordening 343/2003/EG van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (Pb.L. 25 februari 2003, afl. 50) (Dublin II-verordening).

Op 20 november 2012 stemmen de Poolse autoriteiten in met het verzoek tot terugname.

Op 21 december 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding ten aanzien van de verzoekster een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26^{quater}). Dit is de bestreden beslissing, die op 21 december 2012 ter kennis gebracht wordt.

Op 24 januari 2013 wordt de verzoeker overgebracht naar Spanje.

De motieven van de bestreden beslissing luiden als volgt:

“België is niet verantwoordelijk voor de behandeling van de asielaanvraag die aan Spanje toekomt, met toepassing van artikel 51/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 16(1)e van Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003.

De betrokkene vroeg op 11.10.2012 asiel in België. Vingerafdrukkenonderzoek toont aan dat de betrokkene op 26.12.2007 en 29.04.2008 asiel vroeg in Spanje. Tijdens zijn verhoor en na confrontatie met deze informatie beaamde de betrokkene dit. Hij verklaarde dat hij in september 2005 van Guinea naar Mauritanië ging. In 2007 reisde hij vanuit Mauritanië via Marokko naar Spanje. De betrokkene voegde toe dat de Spaanse instanties zijn asielaanvragen afgewezen. In 2011 keerde de betrokkene naar eigen zeggen vanuit Spanje terug naar Guinea met gebruik van zijn eigen paspoort. Hij zou op 10.10.2012 vanuit Guinea per vliegtuig en met gebruik van een frauduleus verkregen paspoort naar België zijn gereisd. Ter staving van zijn verklaarde verblijf in Guinea legde de betrokkene een in 2011 opgemaakt document, "Certificat de Residence", voor.

Betreffende het door de betrokkene verklaarde verblijf buiten het grondgebied van de Lidstaten van 2011 tot 10.10.2012 merken we op dat de verklaringen van de betrokkene met betrekking tot zijn verklaarde terugkeer naar Guinea uitermate vaag zijn. De betrokkene geeft enkel aan dat hij in 2011 terugkeerde, maar kan niet zeggen op welke datum. Met betrekking tot het door de betrokkene voorgelegde document "Certificat de Residence", dat hij per post vanuit Guinea zou hebben verkregen, moet worden opgemerkt dat herkomst noch authenticiteit van dit document kunnen worden vastgesteld.

Omdat op basis van de verklaringen van de betrokkene en bij gebrek aan onbetwistbare elementen ter staving van zijn verklaringen niet kan worden besloten dat de verantwoordelijkheid van Spanje eindigde op grond van artikel 16(3) van Verordening 343/2003 werd op 09.11.2012 een verzoek voor de terugname van de betrokkene gericht aan de bevoegde Spaanse instanties, die op 20.11.2012 op grond van artikel 16(1)e van Verordening 343/2003 instemden met ons verzoek voor de terugname van de betrokkene. Dat de Spaanse instanties erkennen verantwoordelijk te zijn voor de behandeling van de asielaanvraag van de betrokkene impliceert dat zij geen geloof hechten aan de verklaringen van de betrokkene.

Tijdens het verhoor werd aan de betrokkene gevraagd vanwege welke specifieke reden(en) hij in België asiel vroeg, nadat hij eerder asiel vroeg in Spanje (vraag 38) en of hij met betrekking tot omstandigheden van opvang of van behandeling redenen heeft om zich te verzetten tegen een overdracht aan de verantwoordelijke Lidstaat (vraag 40). De betrokkene antwoordde geen specifieke reden te hebben voor zijn keuze. Hij uitte reserves tegen een overdracht aan Spanje omdat hij geen behandeling zou hebben gekregen toen hij leed aan maagpijn.

We benadrukken dat het volgen van de betrokkene in zijn keuze van het land waar hij asiel wil vragen neerkomt op het ontkennen van de doelstellingen van de Europese instanties. In Verordening 343/2003 worden de criteria en de mechanismen vastgelegd om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielaanvraag, wat impliceert dat de vrije keuze van de asielzoeker, wordt uitgesloten. De loutere persoonlijke appreciatie van een Lidstaat door de betrokkene kan dan ook geen grond zijn voor de toepassing van de soevereiniteitsclausule.

Elke Lidstaat is gehouden te onderzoeken of een overdracht aan een andere Lidstaat zou kunnen leiden tot een reëel gevaar op blootstelling aan omstandigheden die in strijd zijn met artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens (EVRM). Hieromtrent wijzen we er op dat het aan de betrokkene toekomt om op grond van concrete feiten en omstandigheden aannemelijk te maken dat hij door een overdracht aan Spanje een reëel risico loopt te worden blootgesteld aan omstandigheden die een inbreuk zouden vormen op artikel 3 van het EVRM.

Betreffende de verklaring van de betrokkene dat hij geen behandeling zou hebben gekregen toen hij maagpijn had moet worden opgemerkt dat de betrokkene de omstandigheden hiervan niet verder duidt en geen elementen aanbrengt die toelaten de gegrondheid van deze verklaring te beoordelen. Verder moet worden benadrukt dat het vermeende niet behandelen van maagpijn bijvoorbeeld een medische of andere overwogen, gefundeerde reden kan hebben gehad en dan ook niet zomaar op basis van de door de betrokkene gegeven informatie kan worden beschouwd als een element, dat aannemelijk zou maken

dat de betrokkene in Spanje risico zou lopen op blootstelling aan omstandigheden, die een inbreuk zouden vormen op artikel 3 van het EVRM.

We wijzen erop dat Spanje de Conventie van Genève van 1951 ondertekende en partij is bij het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens (EVRM). Er moet dan ook van worden uitgegaan dat Spanje het beginsel van non-refoulement alsmede de andere verdragsverplichtingen voortkomende uit de Conventie van Genève en het EVRM nakomt. De Spaanse instanties erkenden op 20.11.2012 hun verantwoordelijkheid voor de behandeling van de asielaanvraag van de betrokkene en stemden in met zijn terugname op grond van artikel 16(1)e van Verordening 343/2003.

Spanje is als lidstaat van de Europese Unie gebonden door dezelfde internationale verdragen als België. De asielaanvraag van de betrokkene zal door de Spaanse instanties worden behandeld volgens de standaarden, die voortvloeien uit het gemeenschapsrecht en die ook gelden in de andere lidstaten, waaronder dus ook België. Spanje kent, net als België, de vluchtelingenstatus of de subsidiaire bescherming toe aan personen, die voldoen aan de in de regelgeving voorziene voorwaarden. Er is derhalve geen enkele aanleiding om aan te nemen dat de Spaanse autoriteiten de minimumnormen inzake de asielpcedure en inzake de erkenning als vluchteling of als persoon die internationale bescherming behoeft, zoals die zijn vastgelegd in de Europese richtlijnen 2004/83/EG en 2005/85/EG, niet zouden respecteren. Dat de door de betrokkene in 2007 en 2008 in Spanje ingediende asielaanvragen door de Spaanse instanties werden afgewezen betekent geenszins dat deze aanvragen niet op een gedegen wijze aan de bovenvermelde standaarden en normen werden getoetst.

Spanje kent onafhankelijke beroepsinstanties voor beslissingen inzake afgewezen asielaanvragen en beslissingen van detentie en verwijdering. Indien nodig kunnen voorlopige maatregelen worden gevraagd met toepassing van artikel 39 van het procedurereglement van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM).

De betrokkene verklaarde geen in België of in een andere Lidstaat verblijvende familieleden te hebben. Gevraagd naar zijn gezondheidstoestand stelde de betrokkene tijdens zijn verhoor d.d. 15.10.2012 last te hebben van maagpijn. Hij bracht echter geen attesten of andere elementen aan die dit verklaarde probleem staven en aanleiding geven te besluiten dat dit verklaarde probleem vanwege zijn aard een overdracht aan Spanje zou verhinderen.

De Spaanse autoriteiten zullen tenminste drie werkdagen vooraf in kennis worden gesteld van de overdracht van betrokkene zodat -indien nodig- aangepaste opvang kan worden voorzien.

Op basis van bovenvermelde argumenten en vaststellingen wordt besloten dat de betrokkene niet aannemelijk maakt dat hij bij overdracht aan Spanje een reëel risico loopt op blootstelling aan omstandigheden, die een inbreuk zouden vormen op artikel 3 van het EVRM.

Op basis van bovenvermelde argumenten wordt tevens besloten dat er geen grond is voor de behandeling van de asielaanvraag door de Belgische instanties met toepassing van artikel 3(2) van Verordening 343/2003. Hieruit volgt dat België niet verantwoordelijk is voor de behandeling van de asielaanvraag, die aan de Spaanse autoriteiten toekomt met toepassing van artikel 51/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 16(1)e van Verordening 343/2003.

Bijgevolg moet de bovengenoemde het grondgebied van het Rijk verlaten.

Betrokkene zal teruggeleid worden naar de bevoegde Spaanse instanties."

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoeker op 24 januari 2013 werd overgebracht naar Spanje.

De terugbrenging wordt niet betwist door de raadvrouw van verzoeker.

2.2. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), *juncto* artikel 39/2, §2 van de Vreemdelingenwet kan een vreemdeling bij de Raad een annulatieberoep instellen wanneer hij doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (Gedr. St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel, en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr.148.037).

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Een verzoeker die zijn belang bij het door hem ingestelde annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor zijn proces tonen. Wanneer zijn belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet hij daarover standpunt innemen en het actuele karakter van zijn belang aantonen. (RvS 18 december 2012, nr. 222.810)

2.3. Te dezen heeft de raadvrouw van verzoeker op de terechtzitting op de concrete vraag naar verzoekers belang na de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing slechts geantwoord "*te volharden in het verzoekschrift aangezien de kans bestaat dat verzoekende partij terug zal keren naar België.*" Bij gebrek aan enige concrete toelichting daar de raadvrouw van verzoeker niet verder uiteenzet waarin het belang van verzoeker nog zou bestaan om zijn asielaanvraag door de Belgische overheden behandeld te zien, dient de Raad derhalve dan ook te besluiten dat de verzoeker geen blijk meer geeft van het rechtens vereiste belang voor de vernietiging van de bestreden beslissing. (RvS 18 december 2012, nr. 222.810).

Het beroep is derhalve onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien april tweeduizend dertien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

M. MAES